

Nära stranden av Kalmar sund, c. 2.3 km. från Karlewi by på Öland står öns enda runsten av granit, rest på en plats avsides från människoboningar, medan öns andra runstenar träffas nära av ålder bebyggda platser. Förklaring över denna säregenhet ger inskriftens innehåll, som dels är ett stycke på prosa: + sta (in.sasi.is) . satr . aiftir . siba : (hin .) fruþa . sun . fultars . in hons . liþi . sati . at . u . tau (saiþ hans) »Denna sten är satt efter Sibbe den vise, son till Foldar, men hans följesman satte på ön hans äreminne efter döden», dels en praktfull strof i drottkväde: + : fulkin : likr : hins : fulkþu : flaistr . | uisi : þat . maistar : taiþir : tulka : | þruþar : traukr : iþaimsi . huki . | munat : raiþ : uiþur : raþa : ruk : starkr . | i . tanmarku : untils : iarmun . | .kruntar : urkrontari : lonti, som i något friare översättning E. Ålund återgiver sålunda:

»Hugfulle drotten av högen
höljd är, han som följdes
av ståliga stordåd och dater
i strider på havet det vida.
Aldrig en mera väldig
ädling med tro och heder
styra skall stora landskap
stridsstark i Danmarks rike.»

Drottkväde var de fornnorska och isländska skaldernas konstfulla strof till hövdingars lov och bestod av